

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. L. M.**, zastoupená Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou se sídlem Myslíkova 2020/4, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 9. 2024, č. j. 4 Ad 7/2023 - 191,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši 1 573 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 7. 2022, č. j. R-28. 7. 2022 – X, zamítla podle § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „*zákon o důchodovém pojištění*“), žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu s tím, že žalobkyni nadále

náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Rozhodnutím ze dne 29. 11. 2022, č. j. RN-X, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

[2] Žalobu proti rozhodnutí o námitkách Městský soud v Praze (dále jen „*městský soud*“) rozsudkem ze dne 6. 9. 2024, č. j. 4 Ad 7/2023 - 191, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Městský soud nejprve shrnul průběh správního řízení a uvedl, že prvostupňové rozhodnutí žalovaná vydala na základě posudku lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 7. 2022 (dále jen „*posudek PSSZ*“), podle kterého byla žalobkyně ode dne 3. 10. 2017 **invalidní v prvním stupni**, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu **poklesla její pracovní schopnost o 45 %**. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo dle posudku PSSZ kombinované duševní postižení se smíšenou úzkostnou a depresivní poruchou, periodickou depresí až středně těžkého stupně a dále nově diagnostikovanou poruchou autistického spektra (Aspergerův syndrom) u ženy léčené psychiatricky od dětství se závažnými obtížemi v průběhu psychomotorického vývoje. Posudek PSSZ postižení žalobkyně zařadil do **kapitoly V položky 4c** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „*vyhláška*“).

[4] V námitkovém řízení žalovaná vycházela z posudku lékaře České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 10. 2022 (dále jen „*posudek ČSSZ*“), podle kterého žalobkyně ode dne 5. 7. 2022 **nebyla invalidní**, neboť její **pracovní schopnost poklesla jen o 30 %**. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl shledán Aspergerův syndrom, periodická depresivní porucha, epizody až středně těžké, smíšená úzkostná porucha s projevy generalizované úzkostné poruchy. Závěry posudku PSSZ byly shledány nadhodnocené a postižení žalobkyně bylo posudkem ČSSZ zařazeno do **kapitoly V, položky 9a** přílohy k vyhlášce (horní hranice poklesu pracovní schopnosti byla podle § 3 odst. 1 vyhlášky navýšena o 10 %). V rozhodnutí o námitkách tak žalovaná konstatovala, že podmínky pro zvýšení invalidního důchodu nebyly splněny a dodala, že o odnětí invalidního důchodu rozhodne samostatným rozhodnutím (tak se stalo rozhodnutím žalované ze dne 6. 1. 2023, č. j. R-6. 1. 2023 - X, které bylo následně zrušeno, neboť podle dalšího, nově vypracovaného, posudku ze dne 17. 4. 2023 byla žalobkyně nadále invalidní v prvním stupni – pozn. NSS).

[5] Následně městský soud podrobně rekapituloval obsah posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 11. 2023 (dále jen „*posudek MPSV*“), který byl vyhotoven v řízení u městského soudu. Dle posudku MPSV byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu Aspergerův syndrom, periodická depresivní porucha, epizody až středně těžké, smíšená úzkostná porucha s projevy generalizované úzkostné poruchy. Žalobkyně byla k datu vydání rozhodnutí o námitkách **invalidní v prvním stupni**, přičemž její postižení bylo zařazeno do **kapitoly V položky 9b** přílohy k vyhlášce, a procentní míra **poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 45 %** (tedy ve středu této položky).

[6] Posudek MPSV považoval městský soud za úplný a přesvědčivý. Posudek MPSV se sice odchyloval od posudku PSSZ, jelikož shledal jinou rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a zařadil zdravotní postižení pod jinou položku

pokračování

vyhlášky, hodnocení posudku MPSV nicméně odpovídá podkladům, z nichž komise vycházela. Posudek MPSV se odchýlil také od posudku ČSSZ, a to co se týče zařazení postižení žalobkyně dle přílohy vyhlášky; i v tomto případě závěry posudku MPSV odpovídají předloženým podkladům. Ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně městský soud uvedl, že z posudku MPSV je patrné, že ji komise určila s přihlédnutím ke komplikaci poruchy autistického spektra periodickou depresivní poruchou a smíšenou úzkostnou poruchou s projevy generalizované úzkostné poruchy a emoční nestability. Městský soud považoval za podstatné, že posudek MPSV odpovídal hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v posudku České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 4. 2023 vyhotovenému v řízení o námitkách proti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu (viz odstavec [4] výše).

[7] Dále městský soud uvedl, že posudek MPSV vycházel mimo jiné z obsahu spisu městského soudu, jehož součástí byla i zpráva Mgr. I., na kterou žalobkyně odkazovala. Dodal, že se nejednalo o zprávu z psychiatrického vyšetření, ale pouze z vyšetření psychologického. Navíc se zprávou Mgr. I. výslovně zabýval posudek ze dne 17. 4. 2023, který dospěl ke stejným závěrům jako posudek MPSV. V posudku MPSV byla zohledněna také propouštěcí zpráva z PN Bohnice z února 2023, přičemž komise tuto zprávu nehodnotila izolovaně, jak namítala žalobkyně. Posudková komise vzala v potaz také zprávy z ambulantní péče a z propouštěcí zprávy neusuzovala na další dlouhodobý vývoj, ale naopak do minulosti, jelikož stav žalobkyně posuzovala ke dni 29. 11. 2022. Městský soud dále uvedl, že posudek MPSV není v rozporu ani s posudkem Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 14. 12. 2023 vyhotoveným v řízení o žádosti o příspěvek na péči, neboť posledně zmíněný posudek nesvědčí o tom, že by žalobkyně v rozhodné době trpěla těžkou úzkostnou poruchou. Ohledně lékařských zpráv MUDr. K. městský soud konstatoval, že z nich posudek MPSV vycházel. Dodal, že závěr o tom, zda je žalobkyně „*pracovně nezařaditelná*“, nemůže učinit ošetřující lékař, ale jen posudková komise.

[8] Městský soud uzavřel, že posudková komise byla povinna přezkoumat zdravotní stav a dochované pracovní schopnosti žalobkyně dle posudkově medicínských kritérií, vypořádat se s případnými věcnými námitkami žalobkyně a své závěry dostatečně a srozumitelně odůvodnit. Těmto požadavkům posudek MPSV dostál. Městský soud nepovažoval za pochybení, že posudek MPSV neobsahoval výslovné odpovědi na dotazy zástupce žalobkyně ze dne 13. 5. 2023.

[9] Proti rozsudku městského soudu podává žalobkyně (dále jen „*stěžovatelka*“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „*s. ř.*“).

[10] Stěžovatelka namítá, že posudek MPSV je v rozporu s lékařskými zprávami MUDr. K. a zprávou Mgr. I. a uvádí konkrétní závěry těchto zpráv, s nimiž je posudek MPSV v rozporu. Mimo jiné z lékařských zpráv vyplývá, že psychický stav stěžovatelky odpovídá dlouhodobé pracovní neschopnosti. Ke konstatování městského soudu, že v případě Mgr. I. se jedná pouze o psychologické vyšetření, stěžovatelka uvádí, že podle vyhlášky je součástí posouzení zpravidla i psychologické vyšetření. Závěry zprávy Mgr. I., klinické psycholožky, tedy měly být v posudku MPSV brány v potaz.

[11] Dále dle stěžovatelky v posudku MPSV není uvedeno, jaké pracovní schopnosti má stěžovatelka dochované a proč byl jako hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu shledán Aspergerův syndrom.

[12] Z vyhlášky a Metodického pokynu pro postupy posudkových komisí MPSV při posuzování zdravotního stavu pro účely opravných řízení (dále jen „*metodika MPSV*“) dle stěžovatelky vyplývá, že pokud osoba vyžaduje ke každodenní činnosti pomoc asistenta, jako tomu je v případě stěžovatelky, náleží jí třetí stupeň invalidity. Navíc měl být stěžovatelčin zdravotní stav dle metodiky MPSV hodnocen k datu vyhotovení posudku MPSV, avšak posudková komise si nevyžádala aktuální vyšetření a nezdůvodnila, jak dospěla ke svým závěrům. Posudková komise tak postupovala v rozporu s metodikou MPSV. Dále stěžovatelka uvádí, že lze její zdravotní stav hodnotit podle vícero položek přílohy k vyhlášce, konkrétně dle kapitoly V položky 5d, položky 7c či položky 9c. Správně měl být stěžovatelčin zdravotní stav hodnocen podle kapitoly V položky 9c. Pokud by měl být její zdravotní stav hodnocen podle kapitoly V položky 9b, pak by pokles její pracovní schopnosti měl být stanoven při horní hranici (60 %) a dále by měl být navýšen ve smyslu § 3 vyhlášky o dalších 10 %.

[13] Městský soud rovněž pochybil, pokud neprovedl důkaz metodikou MPSV za účelem zjištění, zda „*posudková komise i posudkoví lékaři*“ postupovali v souladu s touto metodikou. Dále měl dle stěžovatelky městský soud provést důkaz Instrukcí náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 12/2016 ze dne 15. 6. 2016 (dále jen „*instrukce č. 12/2016*“).

[14] Podle stěžovatelky měl být vypracován revizní posudek, a to zejména s ohledem na skutečnost, že stěžovatelka byla v řízení o žádosti o příspěvek na péči shledána závislou na pomoci jiné fyzické osoby. I to vypovídá o nepřesvědčivosti posudku MPSV. Dále stěžovatelka namítá, že se posudek MPSV nevypořádal s jejími námitkami, nevyjádřil se ke konkrétním dotazům a nezabýval se tím, co je stav popisovaný stěžovatelkou jako „*meltdown*“.

[15] Stěžovatelka navrhuje provedení důkazu lékařskou zprávou MUDr. K. ze dne 14. 9. 2023.

[16] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že kasační stížnost je nepřijatelná a navrhuje tak, aby ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost odmítl.

[17] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud posoudit námitky uplatněné v kasační stížnosti, musel posoudit otázku její přijatelnosti. Přijatelnost je obecně dána v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále přijatelnost zakládá rovněž zásadní pochybení krajského (resp. městského) soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Pro úplnost lze dodat, že uvedená judikaturně ustálená kritéria přijatelnosti kasační stížnosti, vycházející z citovaného usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, jsou použitelná i po novele § 104a odst. 1 s. ř. s., která s účinností od 1. 4. 2021 rozšířila okruh

pokračování

případů, při jejichž přezkumu zdejší soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti (viz výše rovněž odkazované usnesení č. j. 9 As 83/2021 – 28).

[18] Stěžovatelka v kasační stížnosti mimo jiné namítá, že posudek MPSV neobsahuje údaj o schopnosti využití zachované pracovní schopnosti dle § 7 písm. f) bodu 5 vyhlášky. Otázkou, zda je absence této náležitosti posudku důvodem pro zrušení rozhodnutí, které z takového posudku vychází, se Nejvyšší správní soud dosud nezabýval. Aby ji mohl posoudit, respektive aby mohl posoudit zákonnost napadeného rozsudku městského soudu, přijal Nejvyšší správní soud kasační stížnost k věcnému projednání.

[19] Napadený rozsudek tedy Nejvyšší správní soud posoudil v rozsahu podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3, věta před středníkem s. ř. s.) a z důvodů v ní uvedených (§ 109 odst. 4, věta před středníkem s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání za podmínek vyplývajících z § 109 odst. 2, věty první s. ř. s.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Stěžovatelka namítá, že městský soud pochybil, jelikož neprovedl důkaz metodikou MPSV a instrukcí č. 12/2016. Tím *de facto* namítá existenci jiné vady řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Takovou vadou řízení je Nejvyšší správní soud povinen se podle § 109 odst. 4 s. ř. s. zabývat z úřední povinnosti i bez námitky stěžovatelky.

[22] Správní soudy rozhodují, které z navržených důkazů provedou a které nikoli (§ 52 odst. 1 s. ř. s.), přičemž svůj postup musí náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2005, č. j. 5 Afs 147/2004 - 89, č. 618/2005 Sb. NSS). Městský soud v posuzované věci vysvětlil, že důkaz metodikou MPSV neprovedl, jelikož je metodika MPSV určena především posudkovým komisím, stěžovatelka její porušení namítala jen obecně a ve vztahu k posudku MPSV (vypracovanému v řízení u městského soudu) její porušení nenamítala vůbec (odstavec 41 napadeného rozsudku). Nejvyšší správní soud ve spisu městského soudu ověřil, že stěžovatelka skutečně namítala, že posudková komise postupovala v rozporu s metodikou MPSV, jen obecně v žalobě; ve vyjádření k posudku MPSV stěžovatelka již metodiku MPSV nezmiňovala. Nado, žalovaná, resp. posudková komise je povinna postupovat v souladu se zákonem a podzákonnými právními předpisy. Metodika MPSV není pramenem práva a ani případné odchýlení se od ní by nebylo bez dalšího důvodem pro zrušení rozhodnutí o námitkách, pokud by posudek splňoval kritéria úplnosti a přesvědčivosti (viz dále v tomto rozsudku). Nejvyšší správní soud se tedy ztotožňuje se závěrem městského soudu, že tento důkaz nebylo nutné provést. K instrukci č. 12/2016 Nejvyšší správní soud konstatuje, že provedení tohoto důkazu stěžovatelka v řízení u městského soudu nenavrhla, a ani v kasační stížnosti stěžovatelka nekonkretizuje, jaké skutečnosti z tohoto důkazu měl městský soud zjistit. Ani v tomto případě se tedy nejedná o vadu řízení.

[23] Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není dán.

[24] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval námitkou, dle níž městský soud nemohl vycházet z posudku MPSV, jelikož je v rozporu s doloženými lékařskými zprávami. Dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu posudky posudkových komisí soud

hodnotí jako každý jiný důkaz, přičemž pokud je posudek úplný a přesvědčivý, bývá zpravidla stěžejním důkazem. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok, jakož i v tom, zda posudek obsahuje náležité zdůvodnění posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (srov. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a ze dne 29. 11. 2023, č. j. 7 Ads 179/2023 - 26). Posudek, který se zpracovává v řízení o žalobě proti rozhodnutí o invalidním důchodu lze považovat za úplný a přesvědčivý jen v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným žadatelem a posudkové závěry jednoznačně a konkrétně zdůvodní. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost nebo neúplnost, přitom nemůže soud nahradit vlastní úvahou (srov. usnesení ze dne 9. 3. 2023, č. j. 3 Ads 271/2021 - 63).

[25] Nejvyšší správní soud předně zmiňuje, že stěžovatelka v kasační stížnosti opakovaně zdůrazňuje své zdravotní potíže a další s tím spojené problémy. Jak však vyplývá z výše citované judikatury, pokud posudková komise zohlední všechny rozhodující skutečnosti a své závěry odůvodní, není na správním soudu, aby přezkoumával odborné lékařské závěry uvedené v posudku. Stěžovatelka přitom odkazuje na lékařské zprávy, které měla posudková komise k dispozici a které jsou v posudku MPSV zohledněny (jak bude blíže vysvětleno dále v tomto rozsudku), a domáhá se po správních soudech odlišného hodnocení právě odborných posudkových závěrů stran jejího zdravotního stavu.

[26] Posudek MPSV výše uvedeným požadavkům na přesvědčivost a úplnost dostál. Zdravotní stav stěžovatelky hodnotí komplexně, na základě úplné zdravotnické dokumentace a jeho závěry jsou dostatečně odůvodněny. Posudek MPSV jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvádí Aspergerův syndrom – poruchy autistického spektra, ADHD s periodickou depresivní poruchou, epizody až středně těžké, a smíšenou úzkostnou poruchu a emoční nestabilitu. Totožné psychické obtíže zmiňují také lékařské zprávy MUDr. K. a Mgr. I., na něž stěžovatelka odkazuje, a posudek MPSV s nimi tudíž není v rozporu. Určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které vychází z doložených lékařských zpráv a zdravotnické dokumentace a nijak zásadně se od nich neodlišuje, lze považovat za dostatečně přesvědčivé. Nejvyšší správní soud opětovně uvádí, že posouzení hlavní příčiny nepříznivého zdravotního stavu posuzované osoby náleží posudkové komisi a na soudu není, aby tento přesvědčivě odůvodněný závěr věcně přezkoumával, neboť k tomu není odborně vybaven. Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem také v tom, že není nutné, aby posudek MPSV výslovně odpovídal na otázky předestřené stěžovatelkou, pokud jsou jeho závěry řádně odůvodněny a odpovídají podkladům, z nichž posudková komise vycházela.

[27] Námitka, dle níž měla být zohledněna i zpráva Mgr. I., přestože je klinická psychologka, a nikoli psychiatricka, se mýlí se závěry městského soudu. Městský soud konstatoval, že posudek MPSV vycházel i ze zpráv Mgr. I., které byly součástí spisu a které měla posudková komise k dispozici, přičemž neshledal vadu v tom, že tyto zprávy v posudku MPSV nejsou explicitně zmíněny. Pouze pro úplnost pak městský soud dodal, že stěžejními jsou lékařské zprávy a dokumentace, nikoli psychologické vyšetření.

pokračování

[28] Co se týče posouzení pracovní schopnosti stěžovatelky, „[p]odle § 4 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění ministerstvo a za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Z toho vyplývá, že skutečnosti příslušející posuzovat výlučně PK MPSV nemůže určovat znalec, byť nepochybně erudovaný“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 3 Ads 3/2004 - 89). Specifické postavení posudkových komisí spočívá v tom, že jsou nadány odbornou kompetencí v oblasti posudkového lékařství, což znamená, že jsou schopny z medicínského hlediska komplexně posoudit zdravotní stav účastníka řízení, neomezují se jen na některé lékařské obory a jsou odborně kompetentní k posouzení poklesu pracovní schopnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 4 Ads 50/2012 - 22). Přestože tedy jednotliví odborní lékaři mohou vyslovit svůj názor na možnost pracovního uplatnění posuzované osoby, rozhodný je závěr posudkové komise. V nynější věci se posudek MPSV shoduje s lékařskými zprávami stran **zdravotního stavu** stěžovatelky, avšak dospěl na tomto základě k rozdílným závěrům ohledně jejích dochovaných **pracovních schopností**. Z výše citované judikatury vyplývá, že pro rozhodnutí ve věci je stran poklesu pracovní schopnosti relevantní jen závěr posudku MPSV, a městský soud tudíž postupoval správně, pokud z něj vycházel.

[29] Stěžovatelka dále namítá, že posudková komise při vypracování posudku MPSV nepostupovala podle metodiky MPSV. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již výše, metodika MPSV není pramenem práva a žalovaná je povinna postupovat primárně podle zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky, případně dle jiných zákonů či podzákonných právních předpisů. Metodika MPSV je jen podpůrnou pomůckou podrobněji upravující postup pro vyhotovování posudků a může zakládat ustálenou správní praxi. Odchýlení se od metodiky MPSV by mohlo za určitých okolností představovat porušení zákazu libovůle, nicméně v posuzované věci tomu tak není. Z vyhlášky ani posudkové metodiky nevyplývá, že osoba vyžadující ke každodenním činnostem pomoc asistenta je „automaticky“ invalidní ve třetím stupni. Posouzení invalidity závisí na zhodnocení poklesu pracovní schopnosti posuzované osoby (§ 39 zákona o důchodovém pojištění) a je nezávislé na případném posouzení závislosti na pomoci jiné fyzické osoby pro účely přiznání příspěvku na péči dle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Posudek MPSV zhodnotil stěžovatelčin zdravotní stav v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky na základě doložené dokumentace, přičemž z něj vyplývá, jak posudková komise ke svým závěrům dospěla.

[30] Rovněž nelze přisvědčit stěžovatelčinu tvrzení, že z lékařských zpráv vyhotovených až po vydání rozhodnutí o námitkách vyplývá, že došlo ke zhoršení jejího zdravotního stavu, a tedy že mělo dojít v souladu s metodikou MPSV k posouzení stěžovatelčina zdravotního stavu ke dni jednání posudkové komise, a nikoliv ke dni vydání rozhodnutí o námitkách. Uvedené stěžovatelka dovozuje zejména z lékařské zprávy MUDr. K. ze dne 14. 9. 2023. V této zprávě (která je součástí spisu městského soudu) je však uvedeno, že „psychický stav je beze změn“ a že stěžovatelka trpí poruchou autistického spektra. Nejvyšší správní soud tak ani v tomto směru neshledal, že by posudek MPSV trpěl vadami, pro které by nemohl být stěžejním podkladem pro rozhodnutí městského soudu.

[31] Zařazení zjištěného zdravotního postižení do příslušné kapitoly a položky přílohy k vyhlášce je součástí odborného posouzení posudkové komise, jež mohou správní soudy přezkoumávat jen z hlediska jeho přesvědčivosti. Posudek MPSV kvalifikoval zdravotní postižení stěžovatelky dle kapitoly V položky 9 přílohy k vyhlášce, tedy jako *poruchy psychického vývoje; poruchy řeči a jazyka, smíšené specifické vývojové poruchy, pervazivní vývojové poruchy. Posudkové hledisko: Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba zhodnotit duševní a mentální schopnosti, řečové, komunikační, motorické schopnosti, schopnost navazovat a udržovat vztahy, úroveň sociální adaptace a sociálních dovedností*, a to konkrétně do položky 9c, do které spadá *středně těžké postižení, podstatně snížená úroveň sociálního fungování, podle rozsahu a tíže postižení funkčních schopností, výkon většiny denních aktivit narušen*. Z posudku MPSV jsou patrné důvody, proč bylo zdravotní postižení stěžovatelky zařazeno právě do kapitoly V, položky 9b přílohy k vyhlášce. Zejména posudek MPSV uvádí, že se v případě stěžovatelky nejedná o stavy s těžkým narušením sociálních dovedností, inteligence, řečových schopností a nebyly přítomny ani závažné komorbidity, které by mohly být důvodem pro jiné hodnocení jejího zdravotního postižení. I v tomto ohledu tedy lze posudek MPSV považovat za přesvědčivý.

[32] Stěžovatelka dále namítá, že posudek MPSV neobsahuje všechny stanovené náležitosti, neboť v něm není uvedeno, jaké pracovní schopnosti má stěžovatelka dochovány. Podle § 7 písm. f) bodu 5 vyhlášky *posudek o invaliditě obsahuje schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %*. Pokud tedy činí míra poklesu pracovní schopnosti nejméně 35 % a nejvíce 69 %, je tzv. pracovní rekomandace povinnou náležitostí posudku o invaliditě (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18, a ze dne 21. 10. 2020, č. j. 6 Ads 225/2020 - 26). Stěžovatelce lze přisvědčit, že posudek MPSV tuto náležitost neobsahuje, ačkoli byl u stěžovatelky shledán pokles pracovní schopnosti ve výši 45 %. Ani tato skutečnost však posudku MPSV neubírá na přesvědčivosti jeho závěrů o stěžovatelčině dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu a poklesu pracovní schopnosti. Informace o pracovním doporučení jsou v posudcích uváděny zásadně pro potřeby úřadu práce za účelem stanovení obecných indikací a kontraindikací pro výkon povolání zdravotně postiženého pojištěnce. Posouzení vhodného pracovního zařazení a vhodných pracovních podmínek je úkolem úřadu práce, a nikoliv otázkou hodnocení či stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2010, č. j. 3 Ads 6/2010 - 67, a ze dne 19. 4. 2018, č. j. 3 Ads 215/2017 - 25). Přestože tedy v posudku MPSV tzv. pracovní rekomandace absentuje, jsou závěry tohoto posudku stran poklesu pracovní schopnosti stěžovatelky přesvědčivé, a městský soud tudíž nepochybil, pokud z něj vycházel a nepožádal o vypracování revizního posudku.

[33] Kasační námitky, dle kterých je posudek MPSV nepřesvědčivý a neúplný, tak Nejvyšší správní soud neshledává důvodnými. Zdejší soud neprovedl důkaz lékařskou zprávou MUDr. K. ze dne 14. 9. 2023 pro nadbytečnost; městský soud správně vycházel z posudku MPSV, který je úplný a přesvědčivý, a jeho závěry by tudíž nemohlo provedení stěžovatelkou navrženého důkazu zvrátit. Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nesouhlasí s tvrzením, kterým stěžovatelka odůvodňuje návrh na provedení důkazu lékařskou zprávou MUDr. K., tedy že „nemohla tušit zdůvodnění závěrů“ posudku MPSV. Stěžovatelce byl obsah posudku MPSV znám, neboť se k němu v řízení u městského soudu vyjadřovala (viz č. l. 172 spisu městského soudu).

pokračování

[34] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou, a to dle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.

[35] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované není možné náhradu nákladů řízení přiznat s ohledem na § 60 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků.

[36] Usnesením ze dne 29. 4. 2024, č. j. 4 Ad 7/2023 - 163, ustanovil městský soud stěžovatelce jako zástupkyni pro řízení Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátku. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s., zástupce ustanovený v řízení před krajským (resp. městským) soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Dle § 35 odst. 10 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud přiznal ustanovené zástupkyni odměnu za jeden úkon právní služby, a to za sepsání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 – dále jen „advokátní tarif“] ve výši 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 a § 7 bod 3 advokátního tarifu], k čemuž náleží náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Ustanovená zástupkyně doložila, že je plátcem DPH (§ 14a advokátního tarifu). Celková částka její odměny se proto zvyšuje o sazbu této daně ve výši 273 Kč (21 % z částky 1 300 Kč). Celkem tedy zástupkyni náleží odměna ve výši 1 573 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady stěžovatelky nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 24. dubna 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu